

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 maja 2018 r., wydanym w sprawie z powództwa P. H. przeciwko A. M. o zapłatę 24 774,33 zł, Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalski w punkcie 1. oddalił powództwo; w punkcie 2. zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, sygn. akt V GC 1135/15 (wyrok k. 342, uzasadnienie k.350-353, tom II).

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód zaskarżając go w części oddalającej powództwo ponad kwotę 15 393,21 zł (tj. co do kwoty 9381,12 zł) i zarzucając:

1. obrazę prawa materialnego – art. 627 k.c. – mającą wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, poprzez jego niezastosowanie, co skutkowało stanowiskiem Sądu I instancji, iż za wykonane przez powoda dla pozwanego torby nie należy się zapłata;
2. obrazę prawa procesowego – art. 233 k.p.c. – mającą wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, poprzez dowolną a nie swobodną ocenę dowodów prowadzącą do przyjęcia, że pozwany zwolniony jest z obowiązku zapłaty ceny za wykonane na jego żądanie torby, gdyż w całości jest ona wartością przedmiotów, na które w terminie złożył reklamację uznaną przez sprzedawcę, podczas gdy żądanie pozwu obejmowało również niezapłaconą należność za sprzedany w miesiącu maju towar.

W oparciu o powyższe zarzuty apelujący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i zasądzenie na rzecz powoda od pozwanego kwoty 9381,12 zł, na która składają się następujące kwoty częściowe:

- 1051,28 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 25.05.2014 roku do dnia zapłaty,
- 2893,34 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27.05.2014 roku do dnia zapłaty,
- 5436,50 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 29.05.2015 roku do dnia zapłaty

oraz zasądzenie kosztów postępowania za I i II instancję zgodnie z normami przepisanyymi (apelacja k. 359-361, tom II).

Pozwany wniósł o oddalenie apelacji w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania przed Sądem odwoławczym w tym zwrot kosztów zastępstwa prawnego wedle norm przepisanych (załącznik do protokołu rozprawy apelacyjnej k.379-380, tom II).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda okazała się zasadna, co skutkowało zmianą wyroku Sądu pierwszej instancji w zaskarżonej części.

Uzasadniony jest zarzut dotyczący naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Zgodzić należy się z apelującym, że Sąd Rejonowy z ustalonego w sprawie, w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, stanu faktycznego bezzasadnie wywiódł, że pozwany zwolniony jest z obowiązku zapłaty ceny za wykonane przez powoda na jego zamówienie torby motocyklowe w ilości 120 sztuk.

W sprawie bezspornym jest, że powód wykonał w maju 2014 r. na zamówienie pozwanego 120 toreb motocyklowych a realizując to zamówienie partiami wystawił łącznie 5 następujących faktur VAT o numerach: (...) w dacie 14.05.2014 r. na kwotę 3.056,92 zł; (...) w dacie 15.05.2014 r. na kwotę 4.737,44 zł; (...) w dacie 19.05.2014 r. na kwotę 3.056,92 zł; (...) w dacie 20.05.2014 r. na kwotę 2.893,34 zł; (...) w dacie 22.05.2014 r. na kwotę 6.607,45 zł (k.64-68). Bezspornym jest również, że pozwany w dniu 09.05.2014 r. zapłacił powodowi zaliczkę w kwocie 9.800,00 zł, którą

ten zaliczył na zapłatę należności z najstarszych faktur, tj. faktury nr (...), faktury nr (...) oraz częściowo faktury (...), z której pozostała do zapłaty kwota 1051,28 zł.

Pozwany, wobec ujawnienia się wad fizycznych toreb, zgłosił reklamację w następstwie, której został mu dostarczony w lipcu 2014 roku towar wolny od wad. Zgłaszając reklamację pozwany prowadził rozmowy i uzgodnienia z L. H. - ojcem powoda. Pozwany nie kwestionował ustalonej pierwotnie ceny i deklarował gotowość zapłaty, co wynika jednoznacznie z korespondencji mailowej z dnia 7 listopada 2015 r., cyt. „Ta część zamówienia została zrealizowana i w związku z tym wyrażam chęć uregulowania należności za zlecenie w pierwotnie ustalonej wysokości.” (k.89-90). Powód wystawił 2 faktury korygujące, za część zwróconego towaru, łącznie na kwotę 1170,95 zł (faktury korygujące k. 100 i k.101), co skutkowało obniżeniem należności z faktury (...) z daty 22.05.2014 r. do kwoty 5.436,50 zł.

Reasumując, w świetle powyższego, niezapłacone przez pozwanego pozostały należności objęte następującymi fakturami VAT: (...) w zakresie kwoty 1051,25 zł; (...) i (...), w łącznej kwocie 9381,05 zł (1051,25 zł + 2893,30 zł + 5436,50 zł).

W realiach sprawy, zdaniem Sądu Okręgowego, łączący strony stosunek cywilno – prawny należało zakwalifikować, jako umowę o dzieło uregulowaną w przepisach art. 627 i następnych k.c. Pozwany, jako zamawiający, zobowiązany był zapłacić powodowi wynagrodzenie ustalone za wykonanie 120 toreb motocyklowych, czego jak wykazało postępowanie dowodowe, nie uczynił. To, że pozwany, wobec wadliwości rzeczy – 120 toreb motocyklowych - skorzystał z uprawnienia z rękojmi za wady dzieła (art. 638 k.c. w zw. z art. 561§ k.c.), co w efekcie doprowadziło do wymiany przez powoda wadliwych rzeczy na nowe wolne od wad, nie zwolniło pozwanego z obowiązku zapłaty wynagrodzenia powodowi. Dodatkowo zauważyć należy, że pozwany w procesie nie sformułował wobec powoda żadnych roszczeń, nie zgłosił procesowego zarzutu potrącenia wierzytelności, nie wykazał dokonania skutecznego potrącenia wierzytelności przed procesem, a zatem nie zasługuje na uwzględnienie zaprezentowane przez niego w postępowaniu apelacyjnym twierdzenie o dokonaniu kompensacji wzajemnych roszczeń.

Z tych też względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 9381,05 zł z odsetkami ustawowymi od kwot szczegółowo opisanych /wynikających z niezapłaconych faktur, składających się na zasądzoną należność/ za okres od dnia następnego po terminie wymagalności do dnia zapłaty (art. 481 k.c) oraz oddalił powództwo w pozostałym zakresie (co stanowi powtórzenie rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego oddalającego powództwa w części niezaskarżonej apelacją).

Konsekwencją powyższej zmiany jest zmiana postanowienia o kosztach procesu, o których Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. stosunkowo je rozdzielając. Powód ostatecznie wygrała spór w około 38 %, pozwany zaś w 62%. Łączne koszty procesu wyniosły kwotę 6.073,00 zł, na które złożyły się: po stronie powoda kwota 3.656,00 zł (opłata od pozwu w kwocie 1.239 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 złotych oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda, będącego radcą prawnym w wysokości 2.400,00 zł); po stronie pozwanego kwota 2.417,00 zł (opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 złotych oraz wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego, będącego adwokatem w wysokości 2.400,00 złotych). Powód powinien ponieść koszty procesu w kwocie 3.765,26 zł (62 % z 6.073,00 zł) a skoro poniósł kwotę 3.656,00 zł, to Sąd Okręgowy zasądził od niego na rzecz pozwanego kwotę 109,26 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Wynagrodzenie pełnomocników stron, będących adwokatem i radcą prawnym zostało ustalone odpowiednio na podstawie § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz. U. 2013 r., poz. 461) oraz § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz. U. 2013 r., poz. 490).

Na podstawie art. 385 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił apelację w pozostałym zakresie (co obejmuje wyłącznie 7 groszy), jako niezasadną.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. i 99 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. zasądzając od pozwanego, jako przegrywającego to postępowanie w istocie w całości, na rzecz powoda kwotę 1370 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego (470 zł – opłata sądowa od apelacji; 900 zł – koszty zastępstwa procesowego, ustalone na podstawie § 2 pkt 4 w zw. z § 10 ust.1 pkt 1 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych - Dz.U. z 2015 r. poz. 1804; zm. Dz. U z 2016 r., poz.1667).

Jarosław Pawlak Iwona Godlewska Mariola Szczepańska